

XEFATURA DO ESTADO

6560 *LEI 4/2005, do 22 de abril, sobre efectos nas pensións non contributivas dos complementos outorgados polas comunidades autónomas.* («BOE» 97, do 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Durante os últimos anos diversas comunidades autónomas aprobaron normativas destinadas a complementar as pensións dos seus cidadáns, sexa polo feito de se tratar das pensións máis baixas ou sexa polo feito de os seus pensionistas padecerem unha superior perda de poder adquisitivo como consecuencia de teren taxas de inflación máis elevadas que a media do Estado.

Esta práctica, efectuada por comunidades autónomas en exercicio das súas competencias estatutarias, e permitida de maneira explícita pola xurisdición constitucional, viuse entorpecida a finais do ano pasado pola aprobación da Lei 52/2003, do 10 de decembro, de disposicións específicas de Seguridade Social aprobada por instancia do Goberno do Partido Popular.

Co fin de reconducir esta situación aos termos da doutrina constitucional, garantíndolles ás comunidades autónomas o pleno exercicio das súas competencias para determinar complementos das pensións non contributivas, cando así o acorden os seus respectivos parlamentos e, ao mesmo tempo, posibilitar que estes complementos non minoren a contía das pensións non contributivas, de modo que se melloren, de forma efectiva, as condicións de vida do pensionista, preséntase a seguinte proposición de lei.

Artigo único.

Un. Modifícase o punto 4 do artigo 38 da Lei xeral da Seguridade Social, texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, nos seguintes termos:

«Calquera prestación de carácter público que teña como finalidade complementar, ampliar ou modificar as prestacións da Seguridade Social, na súa modalidade contributiva, forma parte do sistema da Seguridade Social e está suxeito aos principios regulados no artigo 2 desta lei.

O previsto no parágrafo anterior enténdese sen prexuízo das axudas doutra natureza que, no exercicio das súas competencias, poidan establecer as comunidades autónomas en beneficio dos pensionistas residentes nelas.»

Dous. Modifícase o punto 2 do artigo 145 da Lei xeral da Seguridade Social, texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, nos seguintes termos:

«As contías resultantes do establecido no punto anterior deste artigo, calculadas en cómputo anual, son compatíbles coas rendas ou ingresos anuais de que, se é o caso, dispoña cada beneficiario, sempre que non excedan do 25 por 100 do importe, en cómputo anual, da pensión non contributiva. En caso

contrario, deducirase do importe da pensión non contributiva a contía das rendas ou ingresos que excedan da devandita porcentaxe.»

Disposición derradeira.

Esta lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 22 de abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6561 *LEI 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro.* («BOE» 97, do 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A estabilidade financeira constitúe un dos piares centrais do deseño do mercado financeiro único europeo. A este obxectivo, sustentado no exercicio dunha supervisión prudencial segura, contribuíu xa a converxencia promovida polas institucións europeas, tanto no que se refire a normas básicas comúns como a instrumentos prácticos de execución. Trátase dunha realidade palpable, na cal participou de forma decisiva o Plan de Acción dos Servizos Financieros, posto en marcha pola Comisión Europea.

Precisamente, no marco deste plan, atendeuse a necesidade de ofrecer unha resposta adecuada á proliferación de grupos intersectoriais que engloban entidades de crédito, empresas de servizos de investimento e entidades aseguradoras. Esta intensificación dos vínculos entre os tres sectores financeiros tradicionais presentaba un dobre problema. En primeiro lugar, propiciaba a aparición de novos riscos ou, polo menos, podía aumentar os existentes. Era preciso, por tanto, adoptar unha regulación adecuada e proporcional aos devanditos riscos. En segundo termo, esta nova normativa debíase acometer de forma harmonizada, como non pode ser menos no marco dun espazo financeiro único, que corrixisse, ademais, as incoherencias entre as lexislacións sectoriais.

O punto de partida era moi deficiente. Mentres que os grupos «homoxéneos» de entidades financeiras estaban suficientemente cubertos por normas de supervisión prudencial sectoriais en pleno e satisfactorio funcionamento, os grupos «heteroxéneos» carecían dun corpo normativo completo, revelándose ademais numerosas incoherencias entre as lexislacións sectoriais (cando non lagoas) aplicables ás entidades dos devanditos grupos.

En España, polo contrario, a situación de partida era moito máis satisfactoria. Desde 1992 vén operando no noso ordenamento xurídico un sistema de vixilancia prudencial conxunta das actividades dos grupos que desenvolven os tres tipos de negocio financeiro: banca, valores e seguros. Estes grupos recibiron a denominación de grupos mixtos non consolidables. A exposición de motivos da Lei 13/1992, do 1 de xuño, de recursos propios e supervisión en base consolidada das entidades financeiras, describía esta decisión do seguinte modo: «... pareceu oportuno incorporar un último capítulo que permita vixiar especialmente o nivel efectivo de recursos propios e concentración de riscos daqueles grupos mixtos en cuxo seo existen entidades financeiras ou grupos que, de acordo coa súa normativa específica, non deban consolidar entre si os seus estados contables. Conságrase, pois, nese capítulo, unha sorte de consolidación de alcance limitado que, perseguindo obxectivos similares aos da técnica tradicional de supervisión sobre base plenamente consolidada, evite as graves dificultades de aplicar esta última a entidades, como as aseguradoras e as demais entidades financeiras, cuxa actividade e riscos son tan disímiles». A citada lei xa dispón, pois, un conxunto de regras especiais de vixilancia aplicables aos grupos mixtos non consolidables. Este conxunto estrutúrase, dun lado, arredor dunha serie de requisitos de solvencia adicionais aos establecidos no marco sectorial (individual ou consolidado) para as entidades bancarias, de valores e seguros, e doutro, arredor da designación dunha autoridade supervisora responsable de vixiar o seu cumprimento e da creación dun procedemento de cooperación para adoptar, se é o caso, as medidas necesarias para asegurar o devandito cumprimento.

Mentres tanto, no nivel comunitario os avances eran moito máis modestos, sen ningún tipo de norma harmonizadora. Doutrinalmente, o terreo quedou preparado polos traballos do Foro Conxunto do G-10 sobre conglomerados financeiros e o Informe do Comité Económico Financeiro da Unión Europea sobre estabilidade financeira (Informe Brouwer). A Comisión soubo sintetizar as achegas anteriores e desenvolveu un conxunto de traballos que desembocaron finalmente na aprobación da Directiva 2002/87/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 2002, relativa á supervisión adicional das entidades de crédito, empresas de seguros e empresas de servizos de investimento dun conglomerado financeiro, e pola que se modifican as directivas 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE e 93/22/CEE do Consello, e as directivas 98/78/CE e 2000/12/CE do Parlamento Europeo e do Consello. A presente lei vén a incorporar parcialmente a devandita directiva ao ordenamento xurídico español.

A lei responde, por tanto, ao obxectivo fundamental de establecer un réxime prudencial específico aplicable aos conglomerados financeiros. Existe, non obstante, un obxectivo secundario: avanzar cara a unha maior coherencia entre as distintas lexislacións sectoriais, aplicables aos grupos «homoxéneos», e entre estas e a propia dos conglomerados financeiros. Esta normativa sectorial, a que o texto da lei fai continuas referencias, sería a contida, para as entidades de crédito, nas leis 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, e 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito; para o mercado de valores, na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e para o sector de seguros, no texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro. A elas débese engadir o texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro,

e a Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo.

O capítulo I dedícase ao primeiro dos obxectivos destacados: o deseño dun novo sistema de supervisión a que haberán de se suxeitar as entidades de crédito, as empresas de servizos de investimento e as entidades aseguradoras e reaseguradoras, así como as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo e as entidades xestoras de fondos de pensións (a que tanto a directiva como a lei se refiren xenericamente como «entidades reguladas») integradas nun conglomerado financeiro. Así, primeiramente, achégase unha definición de conglomerado financeiro, a partir da xa clásica definición de grupo que ofrece o artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. A continuación, enuméranse os elementos vertebradores da devandita supervisión: solvencia, políticas de adecuación de capital, concentración de riscos, operacións intragrupo e procedementos de xestión de riscos e mecanismos de control interno.

Os artigos 5, 6 e 7 recollen un conxunto de medidas orientadas a facilitar o exercicio da supervisión adicional. Trátase de crear a figura do coordinador, como autoridade competente a quen lle corresponderá a coordinación da actividade supervisora, nun marco en que pode chegar a concorrer unha multitude de autoridades, se o conglomerado financeiro presenta un alto grao de diversificación sectorial e territorial. O sistema complétase con obrigas de cooperación e consulta entre todas as autoridades competentes implicadas na supervisión dun mesmo conglomerado financeiro.

O artigo 8, pola súa parte, aborda o problema dos conglomerados financeiros de Estados terceiros cuxas entidades reguladas operan en España. O principio de reciprocidade é o eixe que explica o réxime aplicable a este tipo de entidades.

Os capítulos II, III e IV responden ao segundo dos obxectivos formulados pola directiva, e están dedicados ás entidades de crédito, o mercado de valores e o sector de seguros, respectivamente.

CAPÍTULO I

Dos conglomerados financeiros

Artigo 1. *Obxecto.*

As entidades reguladas dos conglomerados financeiros estarán sometidas ao réxime de supervisión adicional previsto nesta lei e as súas disposicións de desenvolvemento, que serán de aplicación a outras entidades nos termos nelas sinalados.

Artigo 2. *Definicións.*

1. Considerarase que un grupo constitúe un conglomerado financeiro cando concorran simultaneamente as seguintes circunstancias:

a) Que a entidade dominante do grupo sexa unha entidade regulada ou, en caso contrario, que as actividades do grupo se desenvolvan principalmente no sector financeiro, conforme o establecido no punto 4 deste artigo, e polo menos unha das entidades dependentes sexa unha entidade regulada, conforme o establecido no punto 3 deste artigo.

b) Que polo menos unha das entidades do grupo pertenza ao sector dos seguros e polo menos outra pertenza ao sector bancario ou dos servizos de investimento.

c) Que tanto as actividades consolidadas ou agregadas das entidades do grupo incluídas no sector de seguros como as das entidades do grupo incluídas nos sectores bancario e dos servizos de investimento sexan significativas, consonte o disposto no punto 5 deste artigo.

Considerarase tamén conglomerado financeiro calquera subgrupo dun grupo, que cumpra as condicións establecidas nas alíneas anteriores.

2. Para os efectos desta lei, entenderase que pertencen a un mesmo grupo as entidades que entre si:

a) Constitúan unha unidade de decisión, nos termos previstos no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores,

b) Manteñan unha participación. Entenderase por participación todo dereito sobre o capital doutras sociedades que, creando con estas unha vinculación duradeira, estea destinado a contribuír á actividade da sociedade, e, en todo caso, a tenza, de maneira directa ou indirecta, de polo menos o 20 por cento do capital ou dos dereitos de voto.

No grupo integraranse todas as entidades que manteñan entre si os vínculos sinalados nas alíneas anteriores, calquera que sexa a súa nacionalidade, domicilio ou natureza xurídica, e con independencia do país onde desenvolvan as súas actividades.

3. Para os efectos do disposto nesta lei, serán entidades reguladas as entidades de crédito, as empresas de servizos de investimento, as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, as entidades xestoras de fondos de pensións e as entidades aseguradoras e reaseguradoras.

As entidades reguladas comprenderán:

a) As españolas inscritas nos rexistros especiais a cargo do Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

b) As autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea.

c) Os organismos ou empresas, tanto públicos como privados, que fosen autorizados en Estados terceiros, cando desenvolvan actividades reservadas ás entidades de crédito, empresas de servizos de investimento, entidades aseguradoras e reaseguradoras, sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo e entidades xestoras de fondos de pensións.

4. Entenderase que as actividades dun grupo se desenvolven principalmente no sector financeiro cando o cociente entre o balance total das entidades do sector financeiro, reguladas ou non, do grupo e o balance total do grupo no seu conxunto sexa superior ao 40 por cento.

5. Entenderase que as actividades nun sector financeiro son significativas se resulta ser superior ao 10 por cento a media do cociente entre o balance total do devandito sector e o balance total das entidades do sector financeiro do grupo e o cociente entre os requisitos de solvencia do devandito sector e os requisitos totais de solvencia das entidades do sector financeiro do grupo.

O requisito previsto na alínea c) do punto 1 considerarase igualmente satisfeito se o balance total do sector financeiro de menor dimensión do grupo é superior a 6.000 millóns de euros. Regulamentariamente, determinaranse os supostos en que, de se superar o limiar previsto neste parágrafo, e non alcanzándose o recollido no parágrafo anterior, o grupo poderá non ser considerado conglomerado financeiro ou non serlle aplicadas as disposicións recollidas nas alíneas c), d) e e) do punto 1 do artigo 4.

Para os efectos desta lei, o sector financeiro de menor dimensión dun grupo será o sector coa media máis baixa e o sector financeiro máis importante será o sector coa media máis alta. Para calcular o sector financeiro de menor dimensión e o máis importante, os sectores bancario e de servizos de investimento consideraranse conxuntamente.

6. Nos casos e de acordo cos requisitos que se determinen regulamentariamente, o balance total poderá ser substituído ou complementado nos cocientes previstos nos puntos 4 e 5 polos dous ou un dos seguintes parámetros:

- a) A estrutura de ingresos.
- b) As actividades fóra de balance.

Co fin de evitar cambios repentinos no réxime dos conglomerados financeiros xa suxeitos a supervisión adicional, no caso de que os citados cocientes fosen inferiores ao 40 por cento e o 10 por cento, respectivamente, durante os tres anos seguintes aplicaranse ao conglomerado financeiro os cocientes do 35 por cento e o 8 por cento. Igualmente, se o balance total do sector financeiro de menor dimensión caese por debaixo dos 6.000 millóns de euros, aplicarase un limiar de 5.000 millóns de euros.

Durante o período previsto no parágrafo anterior, o coordinador, co acordo das demais autoridades competentes relevantes, poderá decidir que se deixen de aplicar os cocientes máis baixos ou as cantidades máis baixas alí recollidas.

7. Terá a consideración de sociedade financeira mixta de carteira a empresa dominante que non sexa unha entidade regulada e que, xunto coas súas dependentes, das cales polo menos unha será unha entidade regulada, e outras entidades, constitúa un conglomerado financeiro.

8. Para os efectos do establecido nos artigos 5 e seguintes, serán autoridades competentes dun conglomerado financeiro as autoridades nacionais dos Estados membros da Unión Europea facultadas por disposicións legais ou regulamentarias para supervisar as entidades reguladas domiciliadas nos seus respectivos territorios, tanto individualmente como en base consolidada.

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

1. Estarán suxeitos a esta lei os conglomerados financeiros en que:

- a) A entidade dominante sexa unha entidade regulada española.
- b) A entidade dominante sexa unha sociedade financeira mixta de carteira con domicilio en España e polo menos unha das entidades dependentes sexa unha entidade regulada española.
- c) Sendo a entidade dominante unha sociedade financeira mixta de carteira estranxeira, todas as entidades dependentes sexan entidades reguladas españolas ou ben sexa española a entidade regulada dependente co maior balance total do sector financeiro máis importante.
- d) Nos demais supostos, a entidade regulada co maior balance total no sector financeiro máis importante sexa española.

2. Estarán igualmente sometidas ao disposto nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento:

- a) As entidades reguladas españolas que formen parte dun conglomerado financeiro suxeito a supervisión adicional por autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea.
- b) As sociedades financeiras mixtas de carteira con domicilio social en España que sexan entidade dominante dos conglomerados financeiros sinalados na alínea a) anterior.

c) As entidades reguladas cuxa entidade dominante sexa unha entidade regulada ou unha sociedade financeira mixta de carteira que teñan o seu domicilio social fóra da Unión Europea, nos termos establecidos no artigo 8 desta lei.

d) As entidades reguladas de grupos que non sexan conglomerados financeiros, nos termos previstos no punto 3 do artigo 4 desta lei.

Artigo 4. *Elementos da supervisión adicional.*

1. Sen prexuízo dos requirimentos prudenciais que lles sexan exixibles individualmente ou en base consolidada de acordo coas normas sectoriais, as entidades reguladas dos conglomerados financeiros deberán:

a) Manter en todo momento, no nivel do conglomerado financeiro, un volume suficiente de recursos propios ou marxe de solvencia en relación cos investimentos realizados e os riscos asumidos; regulamentariamente, estableceranse os criterios de inclusión das entidades financeiras do conglomerado financeiro para efectos do cálculo dos requisitos de adecuación do capital, así como os métodos consonte os cales se deberá efectuar o devandito cálculo, que deberán partir da suma dos requirimentos de solvencia establecidos nas normas sectoriais aplicables ás entidades do conglomerado financeiro.

b) Aplicar políticas de adecuación de capital no conglomerado financeiro.

c) Respetar os límites cuantitativos e demais requisitos que poidan fixar o Goberno ou, coa súa habilitación específica, o ministro de Economía e Facenda, o Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores, cada un deles no seu ámbito específico, en relación coa concentración de riscos das entidades do conglomerado financeiro, así como informar o coordinador de calquera concentración de riscos significativa no conglomerado financeiro.

d) Respetar os límites cuantitativos e cumprir os requisitos cualitativos que poidan fixar o Goberno ou, coa súa habilitación específica, o ministro de Economía e Facenda, o Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores, cada un deles no seu ámbito específico, en relación coas operacións intragrupo das entidades do conglomerado financeiro entre si e destas coas persoas físicas ou xurídicas coas que manteñan vínculos estreitos, así como informar o coordinador sobre as operacións intragrupo significativas das entidades reguladas no conglomerado financeiro.

Entenderase que existen vínculos estreitos cando dúas ou máis persoas físicas ou xurídicas estean unidas mediante un vínculo de control, nos termos previstos no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, ou polo feito de posuír, de maneira directa ou indirecta, ou mediante un vínculo de control, o 20 por cento ou máis do capital ou dos dereitos de voto dunha entidade.

e) Contar no nivel do conglomerado financeiro con procedementos de xestión de riscos e mecanismos de control interno adecuados, así como cunha boa organización administrativa e contable.

2. Cando a entidade dominante do conglomerado financeiro sexa unha sociedade financeira mixta de carteira, as normas sectoriais relativas á concentración de riscos e operacións intragrupo do sector financeiro máis importante do conglomerado financeiro, se as houbese, aplicaranse ao conxunto deste sector incluíndo a sociedade financeira mixta de carteira.

3. Regulamentariamente, poderanse estender todas ou algunhas das obrigas establecidas no punto 1 a aque-

les grupos que cumpran todos os requisitos recollidos nos artigos 2 e 3, salvo o previsto na alínea c) do punto 1 do artigo 2.

Aos grupos que queden sometidos ás citadas obrigas seranlles igualmente de aplicación os artigos 5, 6 e 7 desta lei, coas especificacións que se determinen regulamentariamente.

4. Regulamentariamente, determinaranse os supostos en que as autoridades supervisoras poderán exixir o cumprimento de todas ou algunhas das obrigas previstas no punto 1, a aquelas entidades reguladas en que unha ou varias persoas, físicas ou xurídicas, manteñan participacións ou vínculos de capital, ou exerzan unha influencia significativa, sen chegar a constituír un grupo, nos termos establecidos polo artigo 2, debendo terse en conta, para estes efectos, as particularidades dos grupos cooperativos ou mutualistas.

5. Os que desempeñen cargos de administración e dirección nas sociedades financeiras mixtas de carteira deberán ser persoas de recoñecida honorabilidade comercial e profesional, e deberán posuír, polo menos a maioría, coñecementos e experiencia adecuados para exercer as súas funcións.

O incumprimento dos citados requisitos determinará a falta de idoneidade da sociedade para ter unha participación significativa en calquera entidade regulada, e haberase que ater ao que para tal efecto dispoña a normativa sectorial aplicable a cada unha das entidades reguladas que se integren nun conglomerado financeiro.

Artigo 5. *Coordinador e entidade obrigada.*

1. O exercicio e a coordinación da supervisión adicional das entidades reguladas dos conglomerados financeiros suxeitos a esta lei corresponderán a un coordinador único, que será unha das autoridades que teñan atribuídas funcións de vixilancia e supervisión sobre as entidades reguladas que os integren, de conformidade co establecido no punto seguinte.

2. Cando a entidade dominante dun conglomerado financeiro sexa unha entidade regulada, a función de coordinador será exercida pola autoridade competente que teña encomendadas as funcións de vixilancia e supervisión do grupo consolidable en que aquela se integre ou, no seu defecto, da propia entidade considerada individualmente.

Nos conglomerados financeiros cuxa entidade dominante non sexa unha entidade regulada, a función de coordinador será exercida pola autoridade competente que corresponda de acordo cos criterios que se establezan regulamentariamente.

3. As funcións do coordinador en relación coa supervisión adicional das entidades reguladas dun conglomerado financeiro son as seguintes:

a) A coordinación da recompilación e a difusión da información pertinente ou esencial, incluída a difusión da información que resulte relevante para o labor de supervisión dunha autoridade competente consonte as normas sectoriais.

b) A supervisión xeral e a avaliación da situación financeira dun conglomerado financeiro.

c) A avaliación do cumprimento das obrigas recollidas no artigo anterior e as súas normas de desenvolvemento.

d) A avaliación da estrutura, organización e sistemas de control interno do conglomerado financeiro.

e) A planificación e coordinación das actividades de supervisión cando resulte necesario para os obxectivos da supervisión adicional e, en todo caso, en situacións graves.

f) O resto de funcións que se lle atribúan por esta lei e as súas disposicións de desenvolvemento.

4. A presenza dun coordinador a quen corresponda o exercicio das funcións que lle atribúe esta lei non afectará as funcións, competencias e responsabilidades que no exercicio dos labores de supervisión e control lles atribúen ás autoridades competentes as respectivas normas sectoriais.

5. En cada conglomerado financeiro existirá unha entidade obrigada española que asumirá os deberes que deriven das relacións do conglomerado co coordinador.

Será entidade obrigada a entidade dominante, se esta é unha entidade de crédito, empresa de servizos de investimento, entidade aseguradora ou sociedade financeira mixta de carteira. No seu defecto, serao a entidade de crédito, empresa de servizos de investimento ou entidade aseguradora do conglomerado financeiro que identifique o coordinador tras consultar coas demais autoridades competentes e oír o conglomerado financeiro.

Artigo 6. *Cooperación entre autoridades competentes.*

1. As autoridades españolas competentes cooperarán entre si e co resto de autoridades competentes no marco da supervisión adicional das entidades reguladas dos conglomerados financeiros suxeitos tanto a esta lei como ao resto das lexislacións nacionais ditadas en aplicación da Directiva 2002/87/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 2002.

2. Sempre que lles corresponda desempeñar a función de coordinador ou sexan responsables da supervisión en base consolidada dun grupo de entidades financeiras integrado nalgún dos conglomerados financeiros a que se refire o punto anterior, as autoridades españolas competentes deberán establecer acordos de coordinación co resto de autoridades competentes do mesmo conglomerado financeiro, podendo restrinxilos a aquelas que se consideren relevantes, de acordo cos criterios que se determinen regulamentariamente.

Estes acordos poderán ampliar as funcións do coordinador e especificar os procedementos aplicables ao proceso de toma de decisións entre as autoridades competentes asinantes, así como os procedementos de cooperación con outras autoridades competentes.

Tamén deberán subscribir os referidos acordos cando, sendo autoridades competentes, sexan requiridas para iso polas autoridades doutros Estados membros da Unión Europea que desempeñen as funcións descritas no primeiro parágrafo deste punto.

3. As autoridades españolas competentes intercambiarán co resto de autoridades competentes do mesmo conglomerado financeiro calquera información pertinente ou esencial para o exercicio da supervisión adicional. Regulamentariamente, determinarase o alcance mínimo da recompilación e intercambio da información a que se refire este punto.

Este réxime de intercambio de información poderase estender aos bancos centrais, o Sistema Europeo de Bancos Centrais e o Banco Central Europeo.

4. As autoridades españolas competentes consultarán co resto de autoridades competentes do mesmo conglomerado financeiro, con carácter previo, a adopción das seguintes medidas cando poidan ser relevantes para o exercicio do labor de supervisión adicional:

a) Cambios na estrutura accionarial, organizativa ou de xestión das entidades reguladas do conglomerado financeiro, que requiran a aprobación ou autorización das autoridades competentes.

b) Sancións importantes ou medidas excepcionais.

c) As demais que se poidan establecer regulamentariamente.

As autoridades españolas competentes poderán decidir non consultar en casos de urxencia ou cando a devandita consulta poida comprometer a eficacia das decisións. En tal caso, informarán as demais autoridades competentes.

5. A autoridade competente, española ou doutro Estado membro, que desempeñe a función de coordinador dun conglomerado financeiro poderase dirixir directamente ás entidades, reguladas ou non, do devandito conglomerado, para solicitar calquera información que sexa pertinente para efectos da supervisión adicional. Cando unha información solicitada xa fose facilitada a unha autoridade competente en virtude da normativa sectorial aplicable, a autoridade que desempeñe a función de coordinador poderá demandar a devandita información daquela.

Sen prexuízo do anterior, as autoridades españolas competentes, por instancia da autoridade competente que desempeñe a función de coordinador, deberánlles solicitar ás entidades domiciliadas en España, reguladas ou non, dos conglomerados financeiros, calquera información que poida resultar pertinente para o exercicio do seu labor de coordinación, e remitirlle a devandita información.

Igualmente, as autoridades competentes españolas que desempeñen a función de coordinador dun conglomerado poderanlles solicitar ás autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea calquera información que sexa pertinente para efectos da supervisión adicional en relación coa devandita entidade dominante, ou as entidades, reguladas ou non, do conglomerado, domiciliadas no correspondente Estado membro.

6. O ministro de Economía e Facenda poderá ditar as normas necesarias para asegurar unha adecuada coordinación e colaboración, nos termos establecidos neste artigo, entre as autoridades españolas competentes.

Artigo 7. *Medidas de execución.*

1. Cando non se cumpran as obrigas establecidas no artigo 4 e as súas normas de desenvolvemento, cando se cumpran pero a solvencia no nivel do conglomerado financeiro se poida ver comprometida ou cando as operacións intragrupo ou as concentracións de riscos supoñan unha ameaza para a situación financeira daquel, serán de aplicación ás entidades reguladas as mesmas limitacións establecidas na regulación dos grupos consolidables de entidades financeiras.

2. As autoridades españolas competentes terán respecto das entidades reguladas dun conglomerado financeiro, e o coordinador no caso das sociedades financeiras mixtas de carteira, iguais potestades que as establecidas na regulación dos grupos consolidables de entidades financeiras.

3. O disposto nos puntos anteriores entenderase en todo caso sen prexuízo da aplicación, cando proceda, das sancións previstas na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores; a Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito; o texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro; o texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, e a Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo.

As entidades reguladas dos grupos a que se refire o punto 3 do artigo 4 poderán ser sancionadas, de conformidade co establecido nas normas sinaladas no parágrafo anterior, polo incumprimento das obrigas a que queden sometidas en virtude do disposto nesta lei. Para

tal efecto, as referencias contidas na normativa citada aos conglomerados financeiros entenderanse efectuadas aos referidos grupos.

Artigo 8. *Grupos de Estados terceiros.*

1. As autoridades españolas competentes deberán comprobar se as entidades reguladas cuxa entidade dominante sexa unha entidade regulada ou unha sociedade financeira mixta de carteira que teñan o seu domicilio fóra da Unión Europea están suxeitas a unha supervisión por parte dunha autoridade dun país terceiro, que sexa equivalente á prevista neste capítulo e á súa normativa de desenvolvemento, sempre que aquelas formen parte dun grupo que, de se aplicaren as normas contidas no artigo 2, constituiría un conglomerado financeiro.

O deber de comprobación a que se refire o parágrafo anterior só procederá cando, consonte os criterios establecidos no punto 2 do artigo 5 e nas súas disposicións de desenvolvemento, lle corresponda á autoridade española competente a función de coordinador.

2. No caso de que non se apreciase a existencia dun réxime de supervisión equivalente, resultará de aplicación ás entidades reguladas mencionadas no punto anterior o réxime de supervisión previsto nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.

Malia o disposto no parágrafo anterior, o Goberno e, coa súa habilitación específica, o ministro de Economía e Facenda, o Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores, no ámbito das súas competencias, poderán establecer outros métodos para a supervisión adicional dos grupos a que se refire este punto, respecto dos cales exerzan a función de coordinador. Entre os devanditos métodos figurará a potestade das autoridades supervisoras de exixir a constitución dunha sociedade financeira mixta de carteira que teña o seu domicilio social na Unión Europea.

Os métodos deberán cumprir os obxectivos da supervisión adicional definidos nesta lei e serlles comunicados ás demais autoridades competentes e á Comisión Europea.

CAPÍTULO II

Normas relativas ás entidades de crédito

Artigo 9. *Modificación da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.*

A Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, modifícase nos seguintes termos:

Un. O punto 1, a alínea c) do punto 3, a alínea g) do punto 4 e o punto 5 do artigo 8, quedan redactados do seguinte modo:

«1. Para o cumprimento do coeficiente de solvencia e, se é o caso, das limitacións previstas nos artigos 6 e 10, as entidades de crédito consolidarán os seus estados financeiros cos demais entidades de crédito e entidades financeiras que constituían con elas unha unidade de decisión. Para os mesmos fins, as entidades de crédito que non teñan entidades dependentes deberán elaborar uns estados financeiros en que apliquen criterios análogos aos da consolidación se teñen participacións no sentido indicado no punto 1 do artigo 185 da Lei de sociedades anónimas, ou, de maneira directa ou

indirecta, polo menos o 20 por cento do capital ou dos dereitos de voto noutra entidade financeira.

Os grupos consolidables de entidades de crédito disporán de procesos de xestión de riscos e mecanismos de control interno adecuados, incluídos procedementos administrativos e contables sólidos, e todas as entidades ou empresas que os integren deberán contar con mecanismos adecuados para dispoñer da información que sexa necesaria para o cumprimento das normas exixibles ao grupo.»

«3. c) Que unha empresa cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades financeiras, unha persoa física, un grupo de persoas físicas que actúen sistematicamente en concerto, ou unha entidade non consolidable consonte esta lei, controlen varias entidades financeiras, sendo polo menos unha delas unha entidade de crédito, e sempre que as entidades de crédito sexan as de maior dimensión relativa entre as entidades financeiras, de conformidade cos criterios que estableza para o efecto o ministro de Economía e Facenda.»

«4. g) As entidades cuxa actividade principal sexa a tenza de accións ou participacións, salvo que se trate de sociedades financeiras mixtas de carteira sometidas a supervisión no nivel de conglomerado financeiro.»

«5. Para os efectos indicados no punto 1 deste artigo, as entidades aseguradoras non formarán parte dos grupos consolidables de entidades de crédito.»

Dous. O primeiro parágrafo do punto 2 e o punto 3 do artigo 9 quedan redactados do seguinte modo:

«2. O Banco de España, así como as comunidades autónomas no ámbito das súas competencias, poderanlles requirir ás entidades suxeitas para a consolidación dun grupo consolidable de entidades de crédito canta información sexa necesaria para verificar as consolidacións efectuadas, analizar os riscos asumidos polo conxunto de entidades consolidadas e avaliar os procesos de xestión de riscos e os mecanismos de control interno das entidades integrantes do grupo; así mesmo poderán, con igual obxecto, inspeccionar os seus libros, documentación e rexistros.»

«3. O Banco de España, así como as comunidades autónomas no ámbito das súas competencias, poderán solicitar información das persoas físicas e inspeccionar as entidades non financeiras coa cales que exista unha relación de control no sentido establecido polo punto 2 do artigo anterior, para efectos de determinar a súa incidencia na situación xurídica, financeira e económica das entidades de crédito e dos seus grupos consolidables. En particular, e cando se trate da entidade dominante dunha entidade de crédito, o Banco de España deberá efectuar unha supervisión xeral das operacións entre a entidade de crédito ou o seu grupo consolidable e a entidade non financeira dominante e as súas dependentes.»

Tres. Engádesse un novo punto 3 ao artigo 13 coa seguinte redacción:

«3. O Banco de España deberá comprobar se as entidades de crédito cuxa entidade dominante sexa unha entidade financeira con domicilio fóra da Unión Europea están suxeitas a unha supervisión en base consolidada por parte dunha autoridade competente dun país terceiro, que sexa equivalente á

prevista nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento.

No caso de que non se apreciase a existencia dun réxime de supervisión equivalente, resultará de aplicación ás entidades de crédito mencionadas no parágrafo anterior o réxime de supervisión en base consolidada previsto nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.

Malia o disposto no parágrafo anterior, o Banco de España poderá establecer outros métodos para a supervisión en base consolidada dos grupos a que se refire este punto. Entre os devanditos métodos figurará a potestade do Banco de España de exixir a constitución dunha entidade financeira dominante que teña o seu domicilio social na Unión Europea.

Os métodos deberán cumprir os obxectivos da supervisión en base consolidada definidos nesta lei e serlles comunicados ás demais autoridades competentes implicadas e á Comisión Europea.»

Artigo 10. Modificación da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.

A Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, modifícase nos seguintes termos:

Un. As alíneas c), f), i) e n) do artigo 4 quedan redactadas do seguinte modo:

«c) Incurrir as entidades de crédito ou o grupo consolidado ou o conglomerado financeiro a que pertencen en insuficiente cobertura dos requirimentos de recursos propios mínimos, cando estes se sitúen por debaixo do 80 por cento do mínimo, se é o caso, establecido con carácter obrigatorio en función dos riscos asumidos, permanecendo en tal situación por un período de, polo menos, seis meses.»

«f) Carecer da contabilidade exixida legalmente ou levala con irregularidades esenciais que impidan coñecer a situación patrimonial e financeira da entidade ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen.»

«i) A falta de remisión ao órgano administrativo competente de cantos datos ou documentos se lle deban remitir ou requira no exercicio das súas funcións, ou a súa falta de veracidade, cando con iso se dificulte a apreciación da solvencia da entidade ou a do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza. Para os efectos desta alínea, entenderase que hai falta de remisión cando esta non se produza dentro do prazo concedido para o efecto polo órgano competente ao recordar por escrito a obriga ou reiterar o requirimento.»

«n) Presentar a entidade de crédito, ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza, deficiencias na organización administrativa e contable, ou nos procedementos de control interno, incluídos os relativos á xestión dos riscos, cando tales deficiencias poñan en perigo a solvencia ou viabilidade da entidade ou a do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza.»

Dous. As alíneas h) e r) do artigo 5 quedan redactadas do seguinte modo:

«h) Incurrir as entidades de crédito ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen en insuficiente cobertura dos requirimentos de recursos propios mínimos, permanecendo en tal situación por un período de, polo menos, seis meses, sempre que iso non constitúa infracción moi grave consonte o disposto no artigo anterior.»

«r) Presentar a entidade de crédito, ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza, deficiencias na organización administrativa e contable, ou nos procedementos de control interno, incluídos os relativos á xestión de riscos, unha vez transcorrese o prazo concedido para a súa emenda polas autoridades competentes, e sempre que iso non constitúa infracción moi grave consonte o previsto no artigo anterior.»

Tres. O punto 1 do artigo 16 queda redactado do seguinte modo:

«1. Cando as infraccións tipificadas nos artigos 4, 5 e 6 se refiran a obrigas dos grupos consolidables de entidades de crédito, sancionárase a entidade obrigada e, se procede, os seus administradores e directivos.

Así mesmo, cando tales infraccións se refiran ás obrigas dos conglomerados financeiros, as medidas sancionadoras previstas nesta lei aplicaranse á entidade obrigada cando esta sexa unha entidade de crédito ou unha sociedade financeira mixta de carteira, sempre que neste último caso corresponda ao Banco de España desempeñar a función de coordinador da supervisión adicional do devandito conglomerado financeiro. As referidas medidas sancionadoras poderanse estender, se procede, aos administradores e directivos da entidade obrigada.»

Catro. Os puntos 2 e 4 do artigo 43 quedan redactados do seguinte modo:

«2. Deberá ser obxecto de consulta previa coa autoridade supervisora competente do correspondente Estado membro da Unión Europea a autorización dunha entidade de crédito, cando se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) Que a nova entidade vaia estar controlada por unha entidade de crédito, unha empresa de servizos de investimento ou unha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada no devandito Estado.

b) Que o seu control vaia ser exercido pola entidade dominante dunha entidade de crédito, unha empresa de servizos de investimento ou unha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada nese Estado.

c) Que o seu control vaia ser exercido polas mesmas persoas físicas ou xurídicas que controlen unha entidade de crédito, unha empresa de servizos de investimento ou unha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada nese Estado membro.

Entenderase que unha entidade é controlada por outra cando se dea algún dos supostos recollidos no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

Esa consulta atinxirá, en especial, a avaliación da idoneidade dos accionistas e a honorabilidade e experiencia dos administradores e directivos da nova entidade ou da entidade dominante, e poderase reiterar para a avaliación continuada do cumprimento, por parte das entidades de crédito españolas, dos devanditos requisitos.»

«4. A autorización para a creación dunha entidade de crédito denegarase cando esta careza do capital mínimo requirido, dunha boa organización administrativa e contable ou de procedementos de control interno adecuados que garantan a xestión sa e prudente da entidade; cando os seus administradores e directivos, ou os da súa entidade dominante, cando exista, non teñan a honorabilidade comercial e profesional requirida, ou cando incumpra os demais requisitos que regulamentariamente se establezan para exercer a actividade bancaria.»

CAPÍTULO III

Normas relativas ao mercado de valores

Artigo 11. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

A Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, modifícase nos seguintes termos:

Un. O punto 3 do artigo 66 queda redactado nos termos seguintes:

«3. Deberá ser obxecto de consulta previa coa autoridade supervisora competente do correspondente Estado membro da Unión Europea a autorización dunha empresa de servizos de investimento cando se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) Que a nova empresa vaia estar controlada por unha empresa de servizos de investimento, unha entidade de crédito ou unha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada no devandito Estado.

b) Que o seu control vaia ser exercido pola empresa dominante dunha empresa de servizos de investimento, dunha entidade de crédito ou dunha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada nese Estado.

c) Que o seu control vaia ser exercido polas mesmas persoas físicas ou xurídicas que controlen unha empresa de servizos de investimento, unha entidade de crédito ou unha entidade aseguradora ou reaseguradora, autorizada nese Estado membro.

Entenderase que unha empresa é controlada por outra cando se dea algún dos supostos recollidos no artigo 4 desta lei.

Esa consulta abranguerá, en especial, a avaliación da idoneidade dos accionistas e a honorabilidade e experiencia dos administradores e directivos da nova entidade ou da entidade dominante, e poderase reiterar para a avaliación continuada do cumprimento, por parte das empresas de servizos de investimento españolas, dos devanditos requisitos.»

Dous. Engádese unha nova alínea d) no punto 1 do artigo 67 coa seguinte redacción:

«d) A falta de honorabilidade empresarial e profesional dos membros do consello de administración e das persoas que se encarguen da dirección efectiva da sociedade financeira mixta de carteira, cando a empresa de servizos de investimento vaia ser dependente daquela como integrante dun conglomerado financeiro.»

Tres. A alínea i) no punto 1 do artigo 70 queda redactada nos seguintes termos:

«i) Que todos os membros do seu consello de administración e directores xerais e asimilados teñan unha recoñecida honorabilidade empresarial e profesional. Respecto dos apoderados que non restrinxan o ámbito da súa representación a áreas ou materias específicas ou alleas á actividade que constitúe o obxecto das empresas de servizos de investimento, os conselleiros comprobarán, con anterioridade ao outorgamento do poder, a concorrencia do requisito da honorabilidade empresarial e profesional no apoderado e revogarán os poderes outorgados cando desapareza este requisito.

Así mesmo, se a empresa de servizos de investimento é dependente dunha sociedade financeira mixta de carteira que forme parte dun conglomerado financeiro, que as persoas que se encarguen da dirección efectiva da sociedade financeira mixta de carteira teñan recoñecida honorabilidade e experiencia.»

Catro. A alínea c) do punto 4, a alínea f) do punto 6, o punto 7 e un novo punto 15 do artigo 86 quedan redactados do seguinte modo:

«4. c) Que unha empresa cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades financeiras, unha persoa física, un grupo de persoas que actúen sistematicamente en concerto, ou unha entidade non consolidable consonte esta lei, controlen varias entidades das definidas no punto 6 deste artigo, sendo polo menos unha delas unha empresa de servizos de investimento, e sempre que as empresas de servizos de investimento sexan as de maior dimensión relativa entre as entidades financeiras, de conformidade cos criterios que estableza para o efecto o ministro de Economía e Facenda.»

«6. f) As entidades cuxa actividade principal sexa a tenza de accións ou participacións, salvo que se trate de sociedades financeiras mixtas de carteira sometidas a supervisión no nivel de conglomerado financeiro.»

«7. Para os efectos indicados no punto 4, as entidades aseguradoras non formarán parte dos grupos consolidables de empresas de servizos de investimento.»

«15. Os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento disporán de procesos de xestión de riscos e mecanismos de control interno adecuados, incluídos procedementos administrativos e contables sólidos, e todas as entidades ou empresas que os integren deberán contar con mecanismos adecuados para dispoñer da información que sexa necesaria para o cumprimento das normas exixibles ao grupo.»

Cinco. Suprímese o último parágrafo do artigo 99. Adicionalmente, as alíneas e), e bis) e k) quedan redactadas do seguinte modo, e engádese unha nova alínea l bis) ao artigo 99 coa seguinte redacción:

«e) O incumprimento da obriga de consolidación recollida no artigo 86 desta lei, así como o careceren as sociedades citadas no devandito artigo da contabilidade e rexistros legalmente exixidos, levalos con vicios ou irregularidades esenciais que impidan coñecer a situación patrimonial e financeira da entidade, do grupo consolidable ou do conglomerado financeiro a que pertencen, ou non contabilizar as operacións que realicen ou en que medien.»

«e bis) Presentaren as entidades sometidas á supervisión prudencial da Comisión Nacional do Mercado de Valores, os grupos consolidados de empresas de servizos de investimento e os conglomerados financeiros en que estas se integren, deficiencias na organización administrativa e contable ou nos procedementos de control interno, incluídos os relativos á xestión de riscos, cando tales deficiencias poñan en perigo a solvencia ou a viabilidade da entidade ou a do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen.»

«k) A redución dos recursos propios das empresas de servizos de investimento ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen, a un nivel inferior ao 80 por cento do que sexa exixible, permanecendo nesta situación durante, polo menos, seis meses consecutivos.»

«l bis) A falta de remisión polas empresas de servizos de investimento á Comisión Nacional do Mercado de Valores de cantos datos ou documentos deban remitírselle ou requira no exercicio das súas funcións, ou a súa falta de veracidade, cando con iso se dificulte a apreciación da solvencia da entidade ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro en que se integre. Para os efectos desta alínea, entenderase que hai falta de remisión cando esta non se produza dentro do prazo concedido para o efecto pola Comisión Nacional do Mercado de Valores ao lembrar por escrito a obriga ou reiterar o requirimento.»

Seis. 1. A alínea c bis) e unha nova alínea n) do artigo 100 quedan redactadas do seguinte modo:

«c bis) Presentaren as entidades sometidas á supervisión prudencial da Comisión Nacional do Mercado de Valores, os grupos consolidados de empresas de servizos de investimento e os conglomerados financeiros en que estas se integren, deficiencias na organización administrativa e contable ou nos procedementos de control interno, incluídos os relativos á xestión de riscos, unha vez que transcorrese o prazo concedido para o efecto para a súa emenda polas autoridades competentes e sempre que iso non constituía infracción moi grave.»

«n) Incorreren as empresas de servizos de investimento ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen en insuficiente cobertura dos requirimentos de recursos propios mínimos, permanecendo en tal situación por un período de, polo menos, seis meses, sempre que iso non constituía infracción moi grave consonte o disposto no artigo anterior.»

2. O último parágrafo do artigo 100 queda redactado como segue:

«A infracción recollida na alínea a bis) imponse solidariamente a calquera dos partícipes no pacto parasocial.»

Sete. Introdúcese un novo artigo 106 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 106 bis.

Cando as infraccións tipificadas nos artigos 99, 100 e 101 se refiran a obrigas dos grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, sancionaranse a entidade obrigada e, se procede, os seus administradores e directivos.

Así mesmo, cando tales infraccións se refiran ás obrigas dos conglomerados financeiros, as medidas sancionadoras previstas nesta lei aplicaranse á entidade obrigada cando esta sexa unha empresa de servizos de investimento ou unha sociedade financeira mixta de carteira, sempre que neste último caso lle corresponda á Comisión Nacional do Mercado de Valores desempeñar a función de coordinador da supervisión adicional do devandito conglomerado financeiro. As referidas medidas sancionadoras poderanse estender, se procede, aos administradores e directivos da entidade obrigada.»

CAPÍTULO IV

Normas relativas ao sector de seguros

Artigo 12. *Modificación do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro.*

O texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, modifícase nos seguintes termos:

Un. Dáselle a seguinte redacción á alínea e) do punto 2, introdúcese un novo punto 4 bis e engádese unha nova alínea h) no punto 6, todos do artigo 5:

«e) Indicar as achegas e participacións no capital social ou fondo mutual dos socios, que deberán reunir os requisitos expresados no artigo 14, facendo constar expresamente que socios teñen a condición de empresa de seguros, entidade de crédito ou empresa de servizos de investimento, así como, se é o caso, as participacións, independentemente da súa contía, de que sexa titular calquera socio nunha empresa de seguros, unha entidade de crédito ou unha empresa de servizos de investimento.»

«4 bis. Deberá ser obxecto de consulta previa coa autoridade supervisora competente do correspondente Estado membro da Unión Europea a autorización dunha entidade aseguradora cando se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) Que a nova entidade vaia estar controlada por unha entidade aseguradora ou reaseguradora, unha entidade de crédito ou unha empresa de servizos de investimento autorizada no devandito Estado.

b) Que o seu control vaia ser exercido pola empresa dominante dunha entidade aseguradora ou reaseguradora, dunha entidade de crédito ou dunha empresa de servizos de investimento autorizada nese Estado.

c) Que o seu control vaia ser exercido polas mesmas persoas físicas ou xurídicas que controlen unha entidade aseguradora ou reaseguradora, unha entidade de crédito ou unha empresa de servizos de investimento autorizada nese Estado membro.

Entenderase que unha empresa é controlada por outra cando se dea algún dos supostos recollidos no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

Esa consulta atinxirá, en especial, a avaliación da idoneidade dos socios e a honorabilidade e experiencia dos administradores e directivos da nova entidade ou da entidade dominante, e poderase reiterar para a avaliación continuada do cumprimento, por parte das entidades aseguradoras españolas, dos devanditos requisitos».

«6. A solicitude de autorización deberá ser denegada cando:

h) Existindo achegas ou participacións a que se refire o artigo 5.2.e), resulte que tal situación obstaculice o bo exercicio da ordenación e supervisión ou non garanta a xestión sa e prudente da entidade, ou os administradores e directivos da entidade financeira que sexa a súa entidade dominante, cando exista, non teñan a honorabilidade ou a experiencia requiridas.»

Dous. O punto 1 do artigo 15 queda redactado do seguinte modo:

«1. Os que, baixo calquera título, leven a dirección efectiva da entidade aseguradora, ou dunha entidade cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades aseguradoras, serán persoas físicas de recoñecida honorabilidade e coas condicións necesarias de cualificación ou experiencia profesionais e inscribiranse no Rexistro administrativo de altos cargos de entidades aseguradoras a que se refire o artigo 74.

En todo caso, entenderase que levan a dirección efectiva os que teñan cargos de administración ou dirección, considerándose tales os referidos na alínea a) do artigo 40.1. Poderán desempeñar cargos de administración as persoas xurídicas, pero, neste caso, deberán designar na súa representación unha persoa física que reúna os requisitos anteriormente citados.»

Tres. O primeiro parágrafo do punto 2, o primeiro parágrafo do punto 3, as alíneas a) e c) do punto 3, e un novo punto 3 bis, todos do artigo 20, terán a seguinte redacción:

«2. Para o cumprimento da marxe de solvencia e, de ser o caso, das demais limitacións e obrigas previstas na lei, as entidades aseguradoras consolidarán os seus estados contables coas demais entidades aseguradoras ou entidades financeiras que constitúan con elas unha unidade de decisión ou en que teñan unha participación no sentido indicado no artigo 185 da Lei de sociedades anónimas.»

«3. Os grupos consolidables de entidades aseguradoras están suxeitos ao deber de consolidación consonte o disposto neste artigo, as normas que se

diten no seu desenvolvemento e, subsidiariamente, as normas contidas nos artigos 42 a 49 do Código de comercio e demais aplicables da lexislación mercantil. Ademais, disporán de procesos de xestión de riscos e mecanismos de control interno adecuados, incluídos procedementos administrativos e contables sólidos, e todas as entidades e empresas que os integren deberán contar con mecanismos adecuados para dispoñer da información que sexa necesaria para o cumprimento das normas exhibibles ao grupo.

En todo caso aplicaranse as seguintes normas:

a) Considérase que un grupo de entidades financeiras constitúe un grupo consolidable de entidades aseguradoras, determinándose regulamentariamente os tipos de entidades integrados naquel, cando se dea algunha das circunstancias seguintes:

1.ª Que unha entidade aseguradora controle as demais entidades.

2.ª Que a entidade dominante sexa unha entidade cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades aseguradoras.

3.ª Que unha empresa cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades financeiras, unha persoa física, un grupo de persoas que actúen sistematicamente en concerto ou unha entidade non consolidable consonte esta lei controlen varias entidades financeiras, sendo polo menos unha delas unha entidade aseguradora, e sempre que as entidades aseguradoras sexan as de maior dimensión relativa entre as entidades financeiras, de conformidade cos criterios que estableza para o efecto o ministro de Economía e Facenda.

Cando se dea calquera das dúas últimas circunstancias, corresponderalle á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións designar a persoa ou entidade obrigada a formular e aprobar as contas anuais e o informe de xestión consolidados e a proceder ao seu depósito, e corresponderalle á obrigada o nomeamento dos auditores de contas. Para efectos da citada designación, as entidades aseguradoras integrantes do grupo deberánlle comunicar a súa existencia á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, con indicación do domicilio e a razón social da entidade que exerce o control, ou o seu nome, se é unha persoa física.»

«c) A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderalles solicitar información ás persoas físicas e inspeccionar as entidades non financeiras coas cales exista unha relación de control no sentido establecido no punto 2 deste artigo, para efectos de determinar a súa incidencia na situación xurídica, financeira e económica das entidades de seguros e dos seus grupos consolidables. En particular, e cando se trate da entidade dominante dunha entidade aseguradora ou reaseguradora, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións deberá efectuar unha supervisión xeral das operacións entre as entidades de seguros ou o seu grupo consolidable e a entidade non financeira dominante e as súas dependentes.»

«3 bis. Para os efectos do disposto no punto 2, as entidades de crédito e as empresas de servizos de investimento non formarán parte do grupo consolidable de entidades aseguradoras.»

Catro. O primeiro inciso do punto 1 e as alíneas c), e), l) e q) do punto 3 do artigo 40 quedan redactados do seguinte modo:

«1. Incurrerán en responsabilidade administrativa sancionable consonte o disposto nos artigos seguintes as seguintes persoas e entidades que infrinxan normas de ordenación e supervisión dos seguros privados:

a) As entidades aseguradoras, incluídas as dominantes de grupos consolidables de entidades aseguradoras.

b) As entidades que, se é o caso, deban formular e aprobar as contas e informes consolidados de tales grupos.

c) As entidades obrigadas dos conglomerados financeiros cando se trate dunha entidade aseguradora ou dunha sociedade financeira mixta de carteira, sempre que neste último caso lle corresponda á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións desempeñar a función de coordinador da supervisión adicional do devandito conglomerado financeiro.

d) As persoas físicas ou entidades que sexan titulares de participacións significativas ou desempeñen cargos de administración ou dirección en calquera das entidades anteriores.

e) Os liquidadores de entidades aseguradoras.»

«3. c) O defecto, nas entidades aseguradoras ou nos grupos consolidables ou conglomerados financeiros a que pertencen, na marxe de solvencia en contía superior ao cinco por cento do importe correspondente e calquera insuficiencia no fondo de garantía.»

«3. e) Carecer da contabilidade exixida legalmente ou levala con anomalías substanciais que impidan ou dificulten notablemente coñecer a situación económica, patrimonial e financeira da entidade ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza, así como o incumprimento da obriga de someter as súas contas anuais a auditoría de contas consonte a lexislación vixente.»

«3. l) A falta de remisión á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións de cantos datos ou documentos lle deba subministrar a entidade aseguradora, xa mediante a súa presentación periódica, xa mediante a atención de requirimentos individualizados que lle dirixa a citada dirección xeral no exercicio das súas funcións, ou a súa falta de veracidade, cando con iso se dificulte a apreciación da solvencia da entidade aseguradora, ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza. Para os efectos desta alínea entenderase que hai falta de remisión cando esta non se produza dentro do prazo concedido para o efecto pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ao recordar por escrito a obriga de presentación periódica ou reiterar o requirimento individualizado.»

«3. q) Presentar a entidade aseguradora, o grupo consolidable de entidades aseguradoras ou o conglomerado financeiro en que se integren deficiencias na organización administrativa e contable, ou nos procedementos de control interno, incluídos os relativos á xestión dos riscos, cando tales deficiencias poñan en perigo a solvencia ou viabilidade

da entidade aseguradora ou a do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza.»

Cinco. As alíneas c) e q) e unha nova alínea r) do punto 4 do artigo 40 quedan redactados do seguinte modo:

«c) O defecto, nas entidades aseguradoras ou nos grupos consolidables ou conglomerados financeiros a que pertencen, na marxe de solvencia en contía inferior ao cinco por cento do importe correspondente.»

«q) Presentar a entidade aseguradora, o grupo consolidable de entidades aseguradoras ou o conglomerado financeiro en que se integren deficiencias na organización administrativa e contable, ou nos procedementos de control interno, incluídos os relativos á xestión dos riscos, unha vez que transcorrese o prazo concedido para o efecto para a súa emenda polas autoridades competentes, e sempre que iso non constituía infracción moi grave consonte o previsto no punto 3 anterior.»

«r) O incumprimento das normas vixentes en materia de concentración e límites de riscos.»

Seis. O punto 3 do artigo 71 queda redactado do seguinte modo:

«3. O Ministerio de Economía e Facenda exixirá que as entidades aseguradoras sometidas ao seu control dispoñan dunha boa organización administrativa e contable e de procedementos de control interno e de xestión de riscos adecuados. Así mesmo, a súa publicidade axustarase ao disposto na Lei 34/1988, do 11 de novembro, xeral de publicidade, e disposicións de desenvolvemento, así como ás normas precisas para a súa adaptación ás entidades aseguradoras recollidas no regulamento da presente lei.»

Disposición adicional primeira. *Referencias normativas.*

As mencións que o texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, realiza ás sociedades de valores e ás axencias de valores entenderanse feitas ás empresas de servizos de investimento.

Disposición adicional segunda. *Modificación da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro.*

Modifícase a disposición adicional segunda da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro, que quedará redactada como segue:

«Segunda. No caso de caixas de aforro cuxos estatutos no momento da entrada en vigor da presente lei recollan como entidade fundadora a Igrexa Católica ou entidades de dereito público dela, o procedemento de nomeamento e a duración do mandato dos representantes da entidade fundadora nos órganos de goberno, rexerese polo que se dispoña nos seus estatutos, debendo someterse no demais ao establecido nesta lei e ás súas normas de desenvolvemento.»

Disposición transitoria. *Adaptación de estatutos e regulamentos das caixas de aforro a que se refire a disposición adicional segunda da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro.*

As caixas de aforro a que se refire a disposición adicional segunda da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro adaptarán os seus estatutos e regulamentos, así como a composición dos seus órganos de goberno, ao réxime xurídico que resulta da referida disposición, na redacción dada pola presente lei, de conformidade co que estableza a normativa que lles resulte de aplicación ou, no seu defecto, no prazo de seis meses desde a entrada en vigor desta lei.

Disposición derogatoria. Derrogación *normativa*.

Quedan derogados os capítulos IV e V da Lei 13/1992, do 1 de xuño, de recursos propios e supervisión en base consolidada das entidades financeiras.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais*.

Esta lei, que terá carácter básico, dítase ao abeiro dos títulos competenciais previstos no artigo 149.1.11.^a e 13.ª da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación para o desenvolvemento regulamentario*.

Sen prexuízo das habilitacións específicas a outros órganos previstas nesta lei, habilítase o Goberno para desenvolver regulamentariamente o disposto nela.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor*.

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado» e aplicárase en primeiro lugar á supervisión das contas do exercicio de 2005.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 22 de abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6562 *LEI 6/2005, do 22 de abril, sobre saneamento e liquidación das entidades de crédito.* («BOE» 97, do 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

Exposición de motivos

A globalización da actividade económica e a innovación tecnolóxica crearon a necesidade de coordinar a

ordenación e a supervisión dos servizos financeiros. A Unión Europea vese afectada especialmente por estes factores, e foi adoptando unha serie de medidas de harmonización e coordinación neste ámbito. O principio de liberdade de establecemento (artigo 43 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea –TCE-) dentro do mercado único propiciou que as entidades de crédito comunitarias se fosen expandindo ao resto dos Estados membros, exercendo competencia fóra das fronteiras do seu Estado membro de orixe.

No ámbito comunitario é imprescindible contar con disposicións que dean solución aos problemas que aparecen pola frecuente existencia de elementos estranxeiros nas crises empresariais. O bo funcionamento do mercado interior exige que os procedementos concursais transfronteirizos se desenvolvan de forma eficaz e efectiva, mediante a adecuada coordinación de medidas. Con este obxectivo, no ano 2000 aprobouse o Regulamento (CE) número 1346/2000 do Consello, do 29 de maio de 2000, sobre procedementos de insolvencia, que, non obstante, e debido á súa particularidade, exclúe do seu ámbito as entidades de crédito.

A realización dun mercado único bancario europeo contou cun instrumento clásico de harmonización como son as directivas (artigo 249 TCE). Do seo da Unión Europea xurdiron numerosas directivas que trataron diversas cuestións relativas ao «ciclo biolóxico» das entidades de crédito. No entanto, aínda non se lograra, debido ao difícil labor de harmonización nesta materia, completar o último elo da cadea, é dicir, a regulación dos procedementos de resolución de situacións de crises en que se visen involucradas as entidades de crédito, que poden levar á súa extinción e con seguinte liquidación.

A Directiva 2001/24/CE do Parlamento e o Consello, do 4 de abril de 2001, relativa ao saneamento e liquidación das entidades de crédito, vén paliar esta situación, regulando o réxime e tratamento da adopción das medidas de saneamento e os procedementos de liquidación que afecten as entidades de crédito comunitarias que realicen unha actividade transfronteiriza. Esta directiva, sobre a base do principio de unidade e universalidade, trata de dar solución e facilitar a adopción de medidas e a incoación de procedementos dentro da Unión Europea. E para iso, parte de principios básicos como son o de recoñecemento mutuo das decisións e o de coordinación entre as diferentes autoridades que interveñen nos ditos procesos.

Esta lei incorpora ao noso ordenamento xurídico as disposicións da directiva, incluíndo unha serie de especialidades que afectan o tratamento das crises das entidades de crédito. Estas especialidades veñen referidas ao concurso de acredores nos termos en que se recolle na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, posto que se define como medida de saneamento o concurso de acredores que non finalice en liquidación, e como procedemento de liquidación a apertura da fase de liquidación no propio concurso. Como se pode comprobar, as medidas de saneamento a que se refire esta lei non inclúen aquelas actuacións que, baixo idéntica denominación, poden adoptar os fondos de garantía de depósitos en entidades de crédito conforme o establecido no Real decreto 2606/1996, do 20 de decembro.

Seguindo o esquema da directiva, a lei baséase nos principios de competencia e lei aplicable do Estado membro onde a entidade de crédito foi autorizada, salvo determinadas excepcións que se xustifican pola singularidade de determinados supostos.

As autoridades españolas e a lei española será a aplicable nos concursos de entidades de crédito autorizadas en España que teñan sucursais noutros Estados membros da Unión Europea, e cuxos efectos se deberán recoñecer